

KOMISJA ODWOŁAWCZA
PRZY POLSKIM KLUBIE WYŚCIGÓW KONNYCH

ul. Puławska 266, 02-684 Warszawa

e-mail: pkwk@pkwk.org

Warszawa, 13 października 2024 r.

ORZECZENIE nr 35/2024

Komisja Odwoławcza w składzie:

1. Iwona Chojnowska – Przewodniczący
2. Konrad A. Politowicz
3. Kamila Maryniak
4. Jarosław Koch

po rozpoznaniu na posiedzeniu 13 października 2024 roku odwołania złożonego przez kandydata dżokejskiego Temura Kumarbeka Uulu od orzeczenia Komisji Technicznej na Torze Wyścigowym Warszawa - Służewiec nr 143 z 29 września 2024 roku, orzeka:

zmienić zaskarżone orzeczenie Komisji Technicznej na Torze Wyścigowym Warszawa - Służewiec nr 143 z 29 września 2024 roku w ten sposób, żeby obniżyć karę pieniężną orzeczoną wobec k.dż. T. Kumarbeka Uulu do kwoty 200 zł.

UZASADNIENIE

29 września 2024 r., po gonitwie nr 1 (278) Komisja Techniczna wydała Orzeczenie nr 143, w którym orzekła o ukaraniu k.dż. T. Kumarbeka Uulu karą pieniężną w wysokości 500 zł, zarzucając mu naruszenie przepisów Regulaminu Wyścigów Konnych poprzez uderzenie batem konia, który z przewagą wygrywa gonitwę. Jako podstawę prawną Komisja Techniczna podała §113 ust. 1 pkt 9 w zw. z §74 pkt 5 lit. f) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych (Dz. U. z 18 kwietnia 2016 roku, poz. 536).

Od powyższego Orzeczenia ukarany k.dż. T. Kumarbek Uulu złożył odwołanie w terminie zgodnym z przepisami rozporządzenia, które wpłynęło do Komisji Odwoławczej 8 października 2024 r. Odwołujący się wnosi o anulowanie nałożonej kary i przedstawia w odwołaniu argumenty, które świadczą o tym, że zachował się w sposób prawidłowy i nie można mu zarzucić przypisanego przewinienia dyscyplinarnego. W szczególności odwołujący się podkreśla, że nie czuł na finiszu gonitwy, aby jego przewaga nad walczącą kl. Bazuka była pewna i niezagrożona. Postępował zgodnie z dyspozycjami trenera konia i nakazem należytej staranności o zajęcie jak najlepszego miejsca.

Komisja Odwoławcza przeanalizowała dostępne materiały filmowe, załączone jako dowód w sprawie. K.dż. T. Kumarbek Uulu wyprowadził klacz White Lotus (nr 1) na prostą finiszową środkiem pola. Po około 100 m dwa konie zyskały przewagę nad stawką, tj. White Lotus (nr 1) i Bazuka (nr 4), dosiadana przez pr.dż. E. Zamudina Uulu. Klacze walczyły o zwycięstwo przez ok. 300 m. Wywiązała się między nimi bezpośrednia rywalizacja, a obaj jeźdźcy intensywnie wysyłali. Niewielką przewagę zyskała kl. White Lotus, jednak z czasem obie klacze słabły, co potwierdzają międzyczasy tej gonitwy, rozgrywanej na dystansie 1600 m - 1.42,5" (7,5-29,1-32,4-33,5). Należy nadmienić, że jest to najdłuższy dystans, na jakim biegają 2-letnie konie w Polsce. Mimo opisanej sytuacji, w dystansie tej gonitwy, również na prostej finiszowej, k.dż. T. Kumarbek Uulu używał bata w sposób bardzo wstrzemięźliwy, kładąc nacisk głównie na współpracę z koniem. Zdecydowanie nie zamierzał wygrać wyścigu „na bacie”. Na ok. 80 m przed celownikiem, uzyskawszy niecałą długość przewagi nad mocno wysyłaną klaczą Bazuka, k.dż. T. Kumarbek Uulu zdecydował się użyć bata, który to zabieg został zakwestionowany przez KT. Jakkolwiek takie użycie bata mogło stanowić próbę ostatecznego pobudzenia słabnącej klaczy do wysiłku i jednocześnie skorygowania toru jazdy (White Lotus spekulowała przez całą prostą i w chwili, gdy nie miała oparcia w koniu obok, zaczęła lekko schodzić do wewnętrznej bariery), to jednak obiektywnie było zbędne, zarazem stosunkowo słabe, albowiem koń w żaden sposób na nie zareagował, w szczególności nie odpowiedział, nie zwiększył akcji.

**KOMISJA ODWOŁAWCZA
PRZY POLSKIM KLUBIE WYŚCIGÓW KONNYCH**

ul. Puławska 266, 02-684 Warszawa

e-mail: pkwk@pkwk.org

Komisja Odwoławcza dostrzega problem oceny przedmiotowej sytuacji z punktu widzenia przepisów rozporządzenia, w rozbieżnościach pomiędzy obiektywną oceną zdarzeń, czynioną przez Komisję Techniczną, dysponującą wszak oglądem przebiegu gonitwy, m. in. z zaangażowaniem zapisów video oraz subiektywnymi odczuciami bezpośredniego uczestnika gonitwy, z niemałym wysiłkiem walczącego o zwycięstwo, obserwującego przemieszczanie się konkurentów w zasadzie bez stałych punktów odniesienia, w dynamicznie zmieniającym się otoczeniu. W analizowanym przypadku można de facto uznać, że zarówno KT, jak i obwiniony mają rację w przywoływanej argumentacji. O ile bowiem z pozycji KT użycie bata przez k.dż. T. Kumarbeka Uulu na ok. 80 m przed celownikiem mogło w pełni zasadnie uchodzić za bezpodstawne, albowiem ocena predyspozycji koni White Lotus (nr 1) i Bazuka (nr 4) wskazywała, iż White Lotus gonitwę wygra i nie będzie w tym zagrożona, o tyle odmienna ocena sytuacji przez obwinionego również nie może uchodzić za abstrakcyjną (z jego punktu widzenia), gdyż „dowiezienie” przewagi 1 długości na dystansie 80 m nie jest bynajmniej oczywiste w realiach wyścigów konnych.

Wobec tego Komisja Odwoławcza, ważąc wszystkie racje, kierując się nadrzędną zasadą ochrony dobrostanu koni i rugowania „prewencyjnego” używania bata „na wszelki wypadek”, podzieliła co do zasady ocenę zachowania obwinionego z punktu widzenia przepisów dyscyplinarnych. Dokonana przez obwinionego ocena zasadności użycia bata w tym konkretnym momencie gonitwy, wobec tego konia, na podstawie jego aktywności w poprzednich fazach wyścigu, była bez wątpienia błędna. Niemniej przyjąć należało również wystąpienie szeregu okoliczności łagodzących, wskazujących na to, że obwiniony k.dż. T. Kumarbek Uulu mógł subiektywnie obawiać się dojścia w celowniku przez inne konie, a poszukując na to remedium skorzystał także z pomocy w postaci użycia bata, obawiając się ewentualnego zarzutu bierności w dążeniu do osiągnięcia jak najlepszego rezultatu. Elementem mającym znaczenie w tak podejmowanym procesie decyzyjnym były także emocje, które mogły utrudniać trzeźwą ocenę rzeczywistego przebiegu zdarzeń. Modelowo, być może dysponując większym doświadczeniem, jeździec powinien zaniechać użycia bata. Mimo wszystko jednak, zdaniem KO poziom winy, jaki można przypisać obwinionemu, nie był znaczny, co musiało zostać odzwierciedlone w adekwatnym wymiarze orzeczonej kary – poniżej tej orzeczonej przez KT, która ww. okoliczności łagodzących nie analizowała. Wobec tego KO zdecydowała się na utrzymanie kary w takiej tylko wysokości, by ta skłoniła obwinionego do podejmowania większego wysiłku w doborze technicznych instrumentów prowadzenia konia i pogłębieniu refleksji co do liczby, sposobu i czasu ich użycia, nie traktując jej li tylko jako środka napiętnowania k.dż. T. Kumarbeka Uulu za owo jedno nietrafne uderzenie batem.

W związku z powyższym Komisja Odwoławcza postanowiła jak w sentencji.

Podstawa prawna: art. 26 ust. 6 Ustawy z 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych w zw. art. 109 §2 ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz art. 437 §1 ustawy Kodeks postępowania karnego, a także §40 ust. 2 i 6 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia osobie ukaranej przysługuje odwołanie do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce położenia toru wyścigowego. Odwołanie do sądu rejonowego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia Komisji Odwoławczej wraz z uzasadnieniem. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczonej kary.

Podpisy Członków Komisji:

1. Iwona Chojnowska – Przewodniczący

.....

2. Konrad A. Politowicz

.....

3. Kamila Maryniak

.....

4. Jarosław Koch

.....